

گفت و گو

■ جناب آقای اکبری نوری، یکی از مؤلفه‌های اصلی در تحقق «دیپلماسی شهری» توسعه شهری و گسترش خدمات آن است. به اعتقاد شما، در زمینه دیپلماسی شهری، چقدر از پتانسیل‌های لازم برخورداریم؟

اگر منظور شما این است که «دیپلماسی» به عنوان یک موضوع اندیشیده شده و برنامه‌ریزی شده و همچنین در قالب یک تئوری، چقدر در جامعه‌ما پیگیری می‌شود؟ باید بگویم چنین برنامه‌ریزی و پیگیری وجود ندارد. دلیل این امر، آن است که هنوز شهر به این معنایی که امروز از آن صحبت می‌کنیم چه به لحاظ تئوریک و چه به لحاظ خط و منشی، اساساً برای ما هنوز شناخته نشده است.

به لحاظ نظری «دیپلماسی شهری» ابزاری برای سیاست‌گذاری فرآیندها، نهادها و ترتیبات اقتصادی، سیاسی و اجتماعی است که مدیریت شهری به منظور کنترل و تعامل این بخش‌ها آن را به کار می‌گیرد. به عبارت دیگر، در تعریف نظری از دیپلماسی شهری، اصل بر کسب و کار، فضای مدنی، مشارکت، توسعه و رفاه گذاشته شده است. واقعیت این است که ما از چنین فضایی برخوردار نیستیم. ما هنوز در تعریف کلاسیک از دیپلماسی شهری به سر می‌بریم.

در تعریف کلاسیک دیپلماسی شهری، شهر بیشتر «سیاسی»، «امنیتی» و «نظامی»

وعده‌هایی که به دوش می‌کشیم

گفت و گو با رضا اکبری نوری
دستیار وزیر ارتباطات در امور حقوق شهروندی
در باره شهر الکترونیک

■ **مهسا رضانی /** وقتی از دیپلماسی شهری سخن به میان می‌آید، مشخصاً مقصود از شهر، کلانشهرهایی است که از نظر زیرساخت‌های شهری و توسعه شهری در یک وضعیت مطلوبی قرار دارند. از میان زیرساخت‌های شهری اثرگذار در بحث توسعه شهری می‌توان به زیرساخت‌های الکترونیک اشاره کرد که اصطلاحاً از آن تحت عنوان «دولت الکترونیک» یاد می‌شود. رضا اکبری نوری، دکترای علوم سیاسی و دستیار وزیر ارتباطات در حقوق شهروندی معتقد است که بسترها و زیرساخت‌هایی مثل دولت الکترونیک اگر بتواند در جامعه بدرستی اجرایی شود و مراحل خود را درست پشت سر بگذارد، می‌تواند زمینه‌ساز قدرت، اهمیت و احترام پیدا کردن شهروندان و به تبع آن تحقق دیپلماسی شهری شود.

ویژه‌نامه روز
جهانی شهرها
آبان ۱۳۹۸

ایران